

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 11C/33/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114212427  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114212427.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát, Na vŕšku 12, Bratislava, proti odporkyniam: 1. F. M., nar. XX.XX.XXXX, H. 11, T., 2. L. D., nar. XX.XX.XXXX, T. XXX/XXB, T., o zaplatenie sumy 1.551,51 eura s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Odporkyne v 1. a 2. rade sú **p o v i n n é** spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 924,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 924,51 eura od 08.02.2012 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur mesačne, splatných vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca až do úplného uhradenia dlhu, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku sa návrh **z a m i e t a**.

III. Odporkyne v 1. a 2. rade sú **p o v i n n é** spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 38,00 eur a náhradu iných trov konania v sume 18,60 eura, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.09.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.05.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyniam povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 1.551,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.551,51 eura od 08.02.2012 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 272,25 eura, ako aj náhradu trov konania.

Uznesením č.k. 11C/33/2014-50 zo dňa 09.04.2015 súd konanie na základe čiastočného späťvzatia návrhu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 272,25 eura zastavil a vrátil navrhovateľovi krátenú časť súdneho poplatku vo výške 9,30 eura; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.06.2015.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 29.04.2011 bola medzi účastníkmi uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 220111007 na čiastku 1.650,00 eur za odplatu vo výške 627,00 eur, ktorú sumu mali odporcovia uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 8,25 eura a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 225,23 eura. Odporcovia ku dňu spísania návrhu uhradili sumu 725,49 eura. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili riadne a včas, navrhovateľ ich upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v predžalobnej upomienke zo dňa 25.08.2011. V Oznámení o zosplatení záväzku zo dňa 14.11.2012 navrhovateľ oznámil odporcom,

že sa celý dlh stal splatným ku dňu 07.02.2012. Úrok z omeškania odôvodnil navrhovateľ poukazom na § 3a ods. 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

Odporkyňa v 1. rade návrh s prílohami prevzala dňa 27.05.2015, k tomuto sa písomne vyjadrila ešte pred jeho doručením, a to podaním zo dňa 16.03.2015, kde uviedla, že požiadavka navrhovateľa je neopodstatnená, pretože úver bol splatený zrážkami zo mzdy odporkyne v 2. rade, ktorá v úvere vystupovala ako ručiteľ, nakoľko odporkyňa v 1. rade sa v tom období ocitla v zlej finančnej situácii a nemohla úver platiť. Následne odporkyňa v 1. rade peniaze odporkyni v 2. rade splácala na základe sumy strhnutej zo mzdy. Vykonávanie zrážok zo mzdy navrhla odporkyňa v 1. rade preveriť u zamestnávateľa odporkyne v 2. rade.

Odporkyňa v 2. rade návrh s prílohami prevzala dňa 03.10.2014, k tomuto sa písomne nevyjadrila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 12.09.2013, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 220111007 zo dňa 29.04.2011, Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.08.2011 č.l. 6 a 10, fotokópiami poštových podacích hárkov č.l. 7 a 11, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 14.11.2012 č.l. 8 a 12, fotokópiami poštových podacích hárkov č.l. 9 a 13, vyjadrením odporkyne v 1. rade zo dňa 16.03.2015, Žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 28.09.2011, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 16.04.2015, potvrdením Faurecia Slovakia, s.r.o. zo dňa 15.10.2012, poskytnutím informácií zo dňa 22.10.2013, oznámením Faurecia Slovakia, s.r.o. zo dňa 21.04.2015, Dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.04.2011, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 04.08.2015, informáciami pre spotrebiteľa č.l. 80, Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 29.04.2011, ako aj ostatným obsahu spisu, keď pojednával v neprítomnosti odporkyň v 1. s 2. rade v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a zistil nasledovný skutkový stav:

Po čiastočnom späťvzati zostala predmetom konania požiadavka navrhovateľa na zaplatenie sumy 1.551,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.551,51 eura od 08.02.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje

poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 8 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporkyne ako dlžníci uzavreli dňa 29.04.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 220111007, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyniam úver vo výške 1.650,00 eur za odplatu vo výške 627,00 eur. Odplata za poskytnutie úveru predstavovala úrok vo výške 20 % z istiny a odmenu vo výške 18 % z istiny. Odporkyne sa zaviazali vrátiť uvedený úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté vo výške 8,25 eura a ďalších desať mesačných splátok bolo dohodnutých vo výške 225,23 eura, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v bode 1. Obchodných podmienok a predstavovala 67,70 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 20,04 %, pričom tento údaj bol uvedený priamo v texte zmluvy. Odporkyne zaplatili navrhovateľovi z poskytnutého úveru sumu 725,49 eura, s plnením ostatných dohodnutých mesačných splátok sa odporkyne dostali do omeškania. Predžalobnou výzvou zo dňa 25.08.2011 upozornil navrhovateľ odporkyne, že ak nevykonajú bezodkladnú úhradu dlhu, navrhovateľ si uplatní právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči nim uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy v stanovenom čase nedošlo, navrhovateľ zaslal odporkyniam Oznámenie o zosplatení záväzku zo dňa 14.11.2012, v

ktorom oboznámil odporkyne s tým, že záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený ku dňu 07.02.2012.

Ak odporkyňa v 1. rade tvrdila, že celý úver s príslušenstvom bol splatený, o tomto nepredložila súdu žiaden dôkaz, a teda neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Súd na jej návrh vykonal dôkaz dopytom na bývalého zamestnávateľa odporkyne v 2. rade ohľadom vykonávaných zrážok zo mzdy v prospech navrhovateľa. Z vyjadrenia zamestnávateľa zo dňa

21.04.2015 vyplynulo, že zo mzdy odporkyne v 2. rade boli vykonané zrážky zo mzdy v celkovej výške 933,92 eura (11/2011 - 233,48 eura, 12/2011 - 233,48 eura, 01/2012 - 233,48 eura, 03/2012 - 233,48 eura). K uvedenému sa navrhovateľ vyjadril v podaní zo dňa 04.08.2015, z ktorého vyplýva, že z uvedených zrážok bola suma 708,99 započítaná na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a suma 224,93 eura bola započítaná na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Zrazenú sumu 708,99 eura pritom navrhovateľ zohľadnil už v návrhu. Navrhovateľ zároveň preukázal, že medzi účastníkmi bola dňa 29.04.2011 uzavretá Zmluva o poskytovaní domáceho servisu, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporkyňiam domáci servis (poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb v mieste trvalého bydliska klienta), za čo sa odporkyne zaviazali zaplatiť navrhovateľovi odmenu v celkovej výške 675,68 eura v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 225,23 eura. Odporkyňiam bolo vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 04.08.2015 so Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu doručené, k tomuto sa nevyjadrili, nenamietali uzavretie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, nespochybňovali svoju povinnosť plniť na uvedenú zmluvu, a teda nepreukázali dôvodnosť iného započítania plnení zrazených zo mzdy odporkyne v 2. rade. Odporkyne teda v konaní nepreukázali, že by na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere plnili viac ako 725,49 eura, t.j. vo výške, ktorú tvrdil navrhovateľ.

Povinnosť preukázať výšku vykonaných plnení pritom spočívala na odporkyňiach, nie na navrhovateľovi, nakoľko dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak odporkyňa v 1. rade tvrdila, že pohľadávka navrhovateľa voči odporkyňiam zanikla, resp. že plnili viac ako 725,49 eura (ktoré čiastočné plnenie navrhovateľ uznal), bolo jej povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Keďže takéto dôkazy napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 OSP nepredložila (keď ňou navrhnutý dôkaz dopytom na bývalého zamestnávateľa odporkyne v 2. rade preukázal zrazenie zo mzdy celkovej sumy 933,92 eura, z čoho však navrhovateľ preukázal ako odôvodnené započítanie sumy 708,99 eura na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a sumy 224,93 eura na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, čo odporkyne nerozporovali), súd nemohol tvrdenie odporkyne v 1. rade o zániku pohľadávky v celom rozsahu považovať za preukázané. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“. Súd teda vychádzal z toho, že na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere plnili odporkyne doposiaľ sumu 725,49 eura.

Medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporkyne vystupovali ako spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti. Účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle

ustanovenia § 1 ods. 2 ZSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy o úvere navrhovateľ poskytol odporkyniam spotrebiteľský úver v sume 1.650,00 eur za odplatu v sume 627,00 eur a odporkyne sa zaviazali vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých splátkach. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 225,23 eura (resp. 8,25 eura pri prvých troch splátkach) bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko táto nie je uvedená v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru (v tejto časti zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN), ale iba v obchodných podmienkach, preto súd údaj o RPMN považoval za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporkyniam sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani odmeny za poskytnutie úveru, t.j. odplaty vo výške 627,00 eur. Keďže odporkyne zaplatili z poskytnutého úveru vo výške 1.650,00 eur časť vo výške 725,49 eura (plnenie vo vyššej výške odporkyne nepreukázali), súd im uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 924,51 eura (1.650,00 eur - 725,49 eura). Odporkyne sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 08.02.2012, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 07.02.2012, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania odporkyň s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 1 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % (8 + 1 %) ročne z priznanej dlžnej sumy 924,51 eura odo dňa omeškania odporkyň s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 08.02.2012, do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 924,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 924,51 eura od 08.02.2012 do zaplatenia, preto v tejto časti návrhu vo výroku I. vyhovel a vo zvyšku návrh vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k výške plnenia, na ktoré súd zaviazal odporkyne, mal súd za to, že je dôvodné povoliť odporkyniam splácanie dlhu v splátkach po 100,00 eur mesačne (s prihliadnutím na to, že ide o dvoch dlžníkov) so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Súd má za to, že vzhľadom k výške priznanej istiny a

výške povolenej splátky dôjde k úhrade celého dlhu v primeranom čase pre navrhovateľa, pričom na jeho ochranu slúži aj zosplatnenie dlhu v prípade omeškania odporkýň s plnením čo i len jednej splátky.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ako aj podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, v spojení s 151 ods. 1 OSP. Navrhovateľ zavinil zastavenie konania v časti zmluvnej pokuty v sume 272,25 eura a zároveň bola navrhovateľovi zo zvyšnej uplatnenej istiny 1.551,51 eura s príslušenstvom priznaná suma 924,51 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 60% a hrubý úspech odporkýň 40%, a teda konečný čistý úspech navrhovateľa je 20% (60 - 40), čo v konečnom dôsledku znamená právo navrhovateľa na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 190,03 eura. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby á 71,37 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 12.09.2013) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 2x režijný paušál á 7,81 eura eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. + 20% DPH (právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je platiteľom DPH). Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu tiež prináležalo právo na zaplatenie náhrady iných trov konania v sume 93,00 eur, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu (po vrátení časti súdneho poplatku po čiastočnom zastavení konania). Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v rozsahu 20 % priznal súd navrhovateľovi vo výroku III. právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 38,00 eur (20 % zo 190,03 eura) a právo na náhradu iných trov konania v sume 18,60 eura (20 % z 93,00 eur), ktorú prisúdenú náhradu trov konania sú odporkyne povinné podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v primeranej dlhšej lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.